

PÓST- OG FJARSKIPTASTOFNUN

Forsendur alþjónustuútnefningar

Hér með er óskað viðbragða allra hlutaðeigandi aðila á því umræðuskjali sem hér birtist. Allar athugasemdir skulu vísa í viðeigandi kafla og númer spurningar. Ef aðili hefur athugasemdir sem ekki eiga heima undir einhverjum ákveðnum kafla í skjalinu, skal halda þeim aðskildum frá öðrum athugasemdum. Senda skal athugasemdir með almennum pósti og/eða tölvupósti á neðangreindan aðila fyrir 8. desember 2017. Þær athugasemdir sem berast verða birtar á heimasíðu Póst- og fjarskiptastofnunar. Ef óskað er eftir trúnaði um tilteknar upplýsingar skulu þær merktar sem slíkar ásamt því sem rökstuðningur fyrir slíkri ráðstöfun skal fylgja. Stofnunin mun yfirfara þær athugasemdir sem berast og í framhaldinu taka ákvörðun um útnefningu alþjónustuveitanda við að útvega tengingar við almenna fjarskiptanetið.

Reykjavík, 23. nóvember 2017

Póst- og fjarskiptastofnun

Suðurlandsbraut 4

108 Reykjavík

Sími 510-1500

1 Efnisyfirlit

1.	Almennt	3
2.	Markmið fjarskiptalaga.....	4
3.	Forsendur við útnefningu og val á alþjónustuveitanda.....	6
4	Inntak alþjónustukvaðar.....	8
4.1	Fyrirhuguð alþjónustukvöð	8
4.1.1	Tenging við fastanet	8
4.1.2	Alþjónustubyrði	9
4.1.3	Framlög úr jöfnunarsjóði.....	10
4.1.4	Landfræðileg afmörkun	11
4.1.5	Útnefningartímabil	13
4.1.6	Spurningar	14
5	Drög að breytingum á lögum um fjarskipti er varða alþjónustu	15
6	Leiðbeiningar og samráðsfrestur.....	16
6.1	Umsagnir umsagnaraðila.....	16
6.2	Birting umsagna.....	16
6.3	Frestur til samráðs.....	16

1. Almenn

Kvöð um að útvega tengingu við almenna talsímanetið hefur lengi hvílt á fjarskiptafyrirtækinu Mílu ehf. og þar á undan á Símanum hf. og forverum þess fyrirtækis. Sú aðgreining sem felst í því að útvega annars vegar tengingu við almenna talsímanetið og hins vegar kvöð um að veita talsíma- og lágmarksgagnaflutningsþjónustu yfir tenginguna má rekja allt aftur til ársins 2007, en kvöð, sambærileg þeirri sem síðast var lögð á fyrirtækið, var sett á Mílu ehf. með ákvörðun Póst- og fjarskiptastofnunar nr. 25/2007.

Þar áður voru allar alþjónustukvaðir, þ.m.t. kvöð um upplýsingaþjónustu um símanúmer og útgáfa símaskrár, á hendi Símans hf. og forverum þess fyrirtækis. Hefur kvöð um að veita aðgang að almenna talsímanetinu æ síðan verið endurnýjuð, sbr. ákvarðanir nr. 32/2011 og 30/2013, án þess að þær hafi verið kærðar af hálfu Mílu ehf. Á öðrum sviðum alþjónustu hafa kvaðir verið felldar niður, s.s. um að veita talsímaþjónustu-, gagnaflutningsþjónustu, reka almenningssíma og þjónustu við notendur með sérstaka þjóðfélagsþarfir, sbr. ákvörðun nr. 30/2013 og um að veita upplýsingaþjónustu um símanúmer og útgáfu símaskrár, sbr. ákvörðun nr. 31/2013. Stofnuninni er ekki kunnugt um að þessar ákvarðanir hafi leitt til þess að notendur hafi misst einhverja þjónustu innan fjarskipta, sem almennt er talin nauðsynleg í nútímaþjóðfélagi. Engu að síðar telur PFS rétt að kalla eftir mögulegum sjónarmiðum hagsmunaaðila, einkum notenda, um hvort ástæða sé til að endurskoða niðurfellingu á þessum einstöku kvöðum sem fjallað var um í tilvitnuðum ákvörðunum. Ef svo er, myndi stofnunin setja af stað sjálfstætt ferli, óháð þeirri endurskoðun á alþjónustuskyldu sem hér er til skoðunar um skyldu til að útvega aðgang að tengingu.

Með ákvörðun PFS nr. 40/2014, frá 23. desember 2014, var Míla á ný útnefnd með alþjónustukvöð um að útvega aðgang að tengingu við almenna fjarskiptanetið, að undangengnu samráði við hagsmunaaðila. Ákvörðunin var að þessu sinni útfærð með töluvert breyttum hætti frá því sem verið hafði, en tilgangurinn með því var að skapa jákvæðari skilyrði fyrir alþjónustuveitandann til að viðhalda og endurnýja aðgangsnetið sitt. Í þessu fólst m.a. að mælt var fyrir um lægri eigin byrði alþjónustuveitanda, dregið var úr landfræðilegu umfangi kvaðarinnar, mælt var fyrir um málsmeðferð og fyrirframgefna kostnaðarskiptingu varðandi framlög úr alþjónustusjóði svo dæmi séu tekin. Var við útfærslu þessa m.a. verið að horfa til markmiða fjarskiptaáætlunar Alþingis um að auka aðgengi landsmanna að háhraða gagnaflutningsþjónustu.

Míla ehf. vildi hins vegar ekki una þeirri niðurstöðu og útfærslu sem ákvörðun PFS nr. 40/2014 tiltók og kærði ákvörðunina til úrskurðarnefndar fjarskipta- og póstmála þann 19. janúar 2015. Úrskurðarnefnd fjarskipta- og póstmála felldi svo úr gildi ákvörðun Póst- og fjarskiptastofnunar nr. 40/2014 með úrskurði sínum í máli nr. 3/2015, frá 26. janúar 2016. Komst úrskurðarnefnd að þeirri niðurstöðu að ákvörðun PFS nr. 40/2014 hafi verið of stefnumótandi og þannig hafi efni hennar skort nægilega skýra og ótvíræða lagastoð. Tóku forsendur ákvörðunar nr. 4/2016 um alþjónustuútnefningu Mílu sem tekin var í framhaldinu mið af þessum sjónarmiðum úrskurðarnefndar.

Í úrskurði sínum dró úrskurðarnefnd ekki í efa heimild stofnunarinnar um að leggja kvöð á Mílu ehf. með hliðstæðum hætti og gert var í ákvörðun PFS nr. 30/2013 sbr. eftirfarandi orðalag nefndarinnar:

„Úrskurðarnefnd gerir hvorki athugasemdir við lagaheimildir PFS til að taka ákvörðun þar að lútandi sbr. ákvörðun PFS nr. 30/2013, né við þann undirbúning

að ákvörðunartöku sem fólst í útgáfu umræðuskjals og samráðsferli í framhaldi af því.“

Leitast PFS því nú við að útfæra kvöðina með eins einföldum og skýrum hætti og kostur er og koma þannig til móts við sjónarmið um fyrirsjáanleika.

2. Markmið fjarskiptalaga

Með lögum nr. 69/2003, um Póst- og fjarskiptastofnun, er stofnuninni falið það hlutverk að hafa umsjón með framkvæmd fjarskipta- og póstmála eftir því sem mælt er fyrir um í þeim lögum og öðrum. Í fjarskiptalögum er skýrt kveðið á um hvert markmið laganna er, en það er að tryggja hagkvæm og örugg fjarskipti hér á landi, efla virka samkeppni á fjarskiptamarkaði auk þess sem íslenska ríkinu ber að tryggja eftir því sem unnt er að öllum landsmönnum bjóðist aðgangur að fjarskiptaþjónustu sbr. 1. gr. fjarskiptalaga.

Eru stofnuninni falin ýmis verkefni til þess að ofangreind markmið fjarskiptalaga nái fram að ganga s.s. að stuðla að samkeppni á sviði póst- og fjarskiptaþjónustu, hvetja til skilvirkra fjárfestinga í innviðum fjarskipta, stuðla að nýbreytni og tryggja að heildstæði og öryggi almennra fjarskiptaneta sé viðhaldið. Þá er tiltekið í 4. tölul. 1. mgr. 3. gr. laganna að stofnuninni beri að gæta hagsmuna almennings með því m.a. að vinna að því að allir landsmenn eigi aðgang að alþjónustu. Til að uppfylla þetta verkefni sem stofnuninni er með lögum falið fellur það í hlut hennar að ákvarða umfang alþjónustu hér á landi og ákveða hvaða fjarskiptafyrirtæki eru útnefnd sem alþjónustuveitandi.

Í 6. tölul. 3. gr. fjarskiptalaga er að finna eftirfarandi skilgreiningu á alþjónustu. Þar segir:

„Alþjónusta: Afmarkaðir þættir fjarskipta af tilteknum lágmarksgæðum sem boðnir eru öllum notendum á viðráðanlegu verði, óháð landfræðilegri staðsetningu þeirra.“

Í IV. kafla fjarskiptalaga sem ber yfirskriftina “Um alþjónustu og sértæka fjarskiptaþjónustu” er nánar kveðið á um þá þætti fjarskiptaþjónustu sem teljast skulu til alþjónustu, svo sem um rétt notenda til alþjónustu í 19. gr., skyldu til að veita alþjónustu í 20. gr., fjárframlög til alþjónustu í 21. gr. og jöfnunargjald í 22. gr. Verður hér gerð grein fyrir ofangreindum lagagreinum eftir því sem ástæða er til.

Í 19. gr. laga um fjarskipti er fjallað um rétt til alþjónustu. Þar segir:

“Allir notendur skulu eiga rétt á alþjónustu, óháð staðsetningu, með þeim undantekningum sem greinir í 2. og 4. mgr.“ Ef nauðsynlegt þykir til að tryggja fullnægjandi fjarskiptaþjónustu á sanngjörnum kjörum og þeirri þjónustu verður ekki við komið ef einungis er tekið mið af viðskiptasjónarmiðum getur Póst- og fjarskiptastofnun mælt svo fyrir að fjarskiptafyrirtæki sem rekur almennt fjarskiptanet eða fjarskiptaþjónustu skuli veita alþjónustu á starfsvæði sínu. Póst- og fjarskiptastofnun getur í sérstökum tilfellum veitt þjónustuveitanda undanþágu frá þessu ákvæði.

Til alþjónustu teljast m.a. talsímaþjónusta, handvirk þjónusta og þjónusta við öryrkja eða notendur með sérstakar þjóðfélagsþarfir og gagnaflutningsþjónusta með 128 Kb/s flutningsgetu. Póst- og fjarskiptastofnun skal enn fremur tryggja að notendur hafi aðgang að a.m.k. einni símaskrá með öllum símanúmerum og

upplýsingaþjónustu um öll símanúmer. Póst- og fjarskiptastofnun er heimilt að leggja kvaðir á fjarskiptafyrirtæki um að setja upp og starfrækja almenningssíma og getur ákveðið staðsetningu þeirra.

Sjái fjarskiptafyrirtæki sér ekki fært að veita tilteknum aðila alþjónustu skv. 1. mgr., svo sem vegna fjarlægðar, kostnaðar eða annars óhagræðis, skal ágreiningur um synjun borin undir Póst- og fjarskiptastofnun til úrskurðar.

Póst- og fjarskiptastofnun getur ákveðið lágmarksgæði alþjónustu”

Samkvæmt 3. mgr. 20. gr. laga um fjarskipti setur innanríkisráðherra reglugerð um alþjónustu. Núgildandi reglugerð er nr. 1356/2007. Í 3. gr. hennar er eftirfarandi ákvæði um tilgang alþjónustu:

“Megintilgangur með alþjónustu er að tryggja jafnvægi milli markaðar, sem opnaður hefur verið fyrir samkeppni, og almenningsþarfa fyrir lágmarksfjarskiptaþjónustu með ákveðnum gæðum og á verði sem miðað við aðstæður í þjóðfélaginu telst viðráðanlegt. Þannig að allir notendur óháð staðsetningu hafa aðgang að slíkri lágmarksþjónustu með þeim undantekningum sem leiðir af fjarskiptalögum.“

Ofangreindar réttarheimildir eiga rót að rekja til tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2002/22/EB um alþjónustu og réttindi notenda. Um er að ræða ákveðnar samfélagslegar skyldur sem ætlast er til að lagðar séu á eitt eða fleiri fyrirtæki sem veita fjarskiptaþjónustu, ef þörf er á. Markmiðið er að þeir þættir sem eru innifaldir í hugtakinu alþjónusta séu aðgengilegir fyrir alla notendur. Alþjónustan er þannig nokkurs konar öryggisnet að því er varðar aðgang allra notenda að ákveðinni fyrirfram skilgreindri lágmarksþjónustu.

Til að tryggja framboð alþjónustu hefur PFS vald til að leggja kvaðir á fyrirtæki um að veita slíka nánar tilgreinda þjónustu. En þótt PFS sé veitt vald til að leggja kvaðir á fjarskiptafyrirtæki á markaði til að veita alþjónustu er það grundvallarforsenda, sem taka verður mið af við mat á því hvort PFS grípi til slíkra íþyngjandi aðgerða, að þjónustunni verði ekki komið á ef einungis er tekið mið af viðskiptasjónarmiðum, sbr. 2. mgr. 19. gr. fjarskiptalaga sbr. 1. mgr. 5. gr. alþjónustureglugerðarinnar. Er það því ein forsenda fyrir álagningu kvaða á fyrirtæki að ákveðinn markaðsbrestur sé fyrir hendi við veitingu hlutaðeigandi alþjónustu. Þetta sjónarmið speglast jafnframt í athugasemdum sem fram komu við frumvarp til núverandi fjarskiptalaga, en þar segir um 19. gr. að ef samkeppni er talin tryggja nægilegt framboð á fjarskiptaþjónustu til allra getur verið óþarfi að leggja á sérstakar kvaðir um framboð þjónustu.

Með ákvörðunum PFS nr. 30/2013 og 31/2013 voru allar kvaðir á íslenska fjarskiptamarkaðinum, í tengslum við alþjónustu felldar niður, nema kvöð á Mílu um að útvega tengingu við almenna fjarskiptanetið. Var það mat PFS að ekkert annað fjarskiptafyrirtæki gæti tryggt aðgang allra landsmanna að heimtaug við fastanetið. Núgildandi ákvörðun er nr. 4/2016 með gildistíma til 31. desember 2017. Þó að mikil uppbygging hafi átt sér stað á ljósleiðaranetum víðs vegar um landið, á vegum einkaaðila og/eða sveitarfélaga, með eða án stuðnings fjarskiptasjóðs, telur PFS samt sem áður að þær aðstæður séu enn til staðar á markaðinum að nauðsynlegt sé að viðhalda núverandi kvöð á Mílu um aðgang að tengingu við almenna fjarskiptanetið. Stofnunin telur hins vegar rétt að haldið verði áfram á þeirri braut að skylda Mílu verði aðeins fyrir hendi á þeim stöðum það sem slíkt er nauðsynlegt. Með því ætti félaginu að vera unnt, ef það svo kýs, að hætta að viðhalda aðgangsnétinu á þeim stöðum þar

sem notendur eru sannanlega ekki að nýta sér fjarskiptaþjónustu fyrirtækisins að því marki sem rekstrarforsendur leyfa.

Spurning 1

- a. Er það í samræmi við markmið fjarskiptalaga og inntak alþjónustu að viðhalda alþjónustukvöð um tengingu við fastanetið?**
- b. Telur þú ástæðu til að endurskoða ákvarðanir PFS nr. 30/2013 og 31/2013 þar sem aðgangur að almenningssímum, upplýsingarveitu, símaskrá, talsímaþjónustu og gagnaflutningsþjónustu upp að 128 Kb/s var felldar niður sem hluti af kvöðum innan alþjónustu?**
- c. Ef svar við spurningu 1b er já – er óskað eftir rökstuðningi fyrir því að leggja slíkar kvaðir á að nýju.**
- d. Á stofnunin að halda áfram á þeirri braut sem mörkuð var með ákvörðun nr. 4/2016, þ.e. að afmarka alþjónustukvöð við þau svæði þar sem notendur geta ekki valið á milli netrekanda?**

3. Forsendur við útnefningu og val á alþjónustuveitanda

Fjarskiptalögin gera ráð fyrir að Póst- og fjarskiptastofnun geti falið einu eða fleiri fjarskiptafyrirtækjum að bjóða alþjónustu, á ákveðnum svæðum eða eftir þjónustutegundum.

Af 1. mgr. 20. gr. fjarskiptalaga má ráða að ekki má fyrirfram útiloka neitt fjarskiptafyrirtæki frá því að vera útnefnt sem alþjónustuveitandi. Því er mikilvægt að viðhafa opið samráð um útnefningu alþjónustuveitanda. Í 8. gr. tilskipunar um alþjónustu og réttindi notenda er eftirfarandi ákvæði um málsmeðferð við útnefningu alþjónustuveitanda:

1. „Aðildarríkjunum er heimilt að tilnefna eitt eða fleiri fyrirtæki til að veita alþjónustu eins og tilgreint er í 4., 5., 6., og 7. gr. og, eftir því sem við á, 2. mgr. 9. gr. þannig að hún nái til alls innlenda yfirráðasvæðisins. Aðildarríkjunum er heimilt að tilnefna mismunandi fyrirtæki eða fyrirtækjahópa til að veita mismunandi þætti alþjónustu og/eða veita þjónustu á mismunandi hlutum innlenda yfirráðasvæðisins.

2. Þegar aðildarríkin tilnefna fyrirtæki til að taka á sig alþjónustuskyldur á öllu yfirráðasvæði sínu eða hluta þess skulu þau gera það með aðferðum sem eru skilvirkar, hlutlægar, gagnsæjar og án mismunar þar sem engin fyrirtæki eru fyrirfram útilokuð frá því að fá tilnefningu. Slíkar tilnefningaraðferðir skulu tryggja að alþjónusta sé veitt með hagkvæmum hætti og má nota sem leið til að ákvarða hreinan kostnað við alþjónustuskyldur í samræmi við 12. gr.”

Við val á alþjónustuveitanda er stuðst við sömu viðmið og áður. Þessi viðmið eru m.a. sett fram til að halda þeim möguleika opnum um að útnefna annað fjarskiptafyrirtæki en Mílu sem alþjónustuveitanda

Þessi viðmið eru eftirfarandi:

- Lýsing á tæknilegri getu og reynslu við að veita þá þjónustu sem um er að ræða
- Lýsing á því hvernig þjónustunni, eins og henni er lýst í þessu samráðsskjali, verður hagað, þar með talið verð og hvernig hún verður veitt
- Aðferð við tengingu, meðferð bilana, aðferð við upplýsingagjöf til notenda og meðferð kvartana
- Hvernig fyrirtækið hyggst haga uppbyggingu eða áframhaldandi uppbyggingu á viðkomandi svæði
- Að þjónustan verði rekin og/eða byggð upp með hagkvæmum hætti
- Að uppbygging og högun heimtauganetsins fylgi viðurkenndum aðferðum
- Skuldbindingar fyrir samfelli og heildstæði þjónustunnar
- Skuldbinding um að þjónustan verði veitt á öllu þjónustusvæði núverandi alþjónustuveitanda.

Þegar horft er til viðmiða þessara sem og þeirra svara sem bárust frá hagsmunaaðilum vegna samráðs á árinu 2014, er það mat Póst- og fjarskiptastofnunar að ekkert annað fjarskiptafyrirtæki en Míla uppfylli framangreind viðmið um heildstætt fjarskiptanet sem tengir alla landsmenn við fastanetið.

Stofnunin hyggst því áfram útnefna Mílu sem alþjónustuveitanda, með tilteknum landfræðilegum afmörkunum sem gert er grein fyrir hér að neðan.

Spurning 2

Eru viðmiðin sem lögð eru til grundvallar við val á alþjónustuveitanda fullnægjandi?

Spurning 3

Ef svo, er það viðhlítandi mat PFS að Míla sé eini aðilinn á fjarskiptamarkaði sem geti uppfyllt viðmiðin?

4 Inntak alþjónustukvaðar

Í kafla þessum verður fjallað um hvað felst í þeirri alþjónustukvöð sem stofnunin hyggst leggja á með ákvörðun þar um. Í kafla 4.1. má sjá alþjónustukvöðina orðrétta, en í undirköflunum 4.1.1 til 4.1.4 verður farið nánar í hvern lið fyrir sig, til frekari skýringa og upplýsinga.

Skylda til að útvega aðgang að tengingu

[...] skal útvega og viðhalda aðgangi að tengingu við almenna fjarskiptanetið um nettengipunkt, sbr. 1. mgr. 6. gr. reglugerðar um alþjónustu, nr. 1356/2007, sbr. 3. mgr. 19. gr., sbr. 1. mgr. 20. gr. fjarskiptalaga nr. 83/2003 og bera við það kostnað innan þeirra marka sem nemur ósanngjarnri byrði, en þó að hámarki 650.000 kr. (án vsk.) fyrir hverja heimtaug.

Ef áætlaður kostnaður er meiri en 650.000 kr. (án vsk.) skal [...] verða við beiðnum um aðgang, ef umsækjandi samþykkir að greiða þann kostnað sem er umfram 650.000 kr., auk almenns stofngjalds samkvæmt gjaldskrá alþjónustuveitandans.

Landfræðileg afmörkun

Útnefningin nær til landsins alls, með þeim undantekningum sem fram koma í:

1. Ákvörðun PFS nr. 11/2017 um afmörkun á alþjónustuskyldum Mílu ehf.
2. Almennum skilyrðum um niðurfellingu alþjónustukvaðar í einstökum sveitarfélögum, sbr. kafla 4.1.3.

Útnefningartímabil

Útnefning þessi gildir frá birtingu ákvörðunar til og með 31. desember 2020. Heimilt er að framlengja útnefningartímabilið til 31. desember 2022 með tilkynningu stofnunarinnar til [...] þar að lútandi.

Áskilnaður um breytingar

Póst- og fjarskiptastofnun áskilur sér rétt til að taka ákvörðunina upp á ný, ef forsendur breytast verulega, t.d. með nýrri lagasetningu og/eða breytingar á reglugerð um alþjónustu nr. 1356/2007.

4.1 Fyrirhuguð alþjónustukvöð

4.1.1 Tenging við fastanet

Í 1. mgr. 6. gr. reglugerðar um alþjónustu á sviði fjarskipta nr. 1356/2007, er fjallað um að PFS skuli skylda a.m.k. eitt fjarskiptafyrirtæki til að verða við öllum sanngjörnum umsóknum um aðgang að almennu fjarskiptaneti um nettengipunkt.¹ Í 2. mgr. 6. gr. reglugerðarinnar er að finna nánari útlistun á skyldum og réttindum alþjónustuhafa og notenda, en þar segir:

„Fjarskiptafyrirtæki sem skylt er að veita aðgang að almenna fjarskiptanetinu skal verða við beiðni umsækjanda um tengingu ef lögn er fyrir hendi á þeim stað þar sem tengingar er óskað. Einnig skal verða við beiðni umsækjanda um tengingu, þó að leggja þurfi línu, ef eitt af eftirfarandi skilyrðum hefur verið uppfyllt:

¹ Í 8. tölul. 1. mgr. 2. gr. reglugerðarinnar er nettengipunktur skilgreindur á eftirfarandi hátt: „Efnislegur tengipunktur þar sem áskrifanda er veittur aðgangur að almennu fjarskiptaneti.“

- a) Umsækjandi um tengingu fyrir heimili hefur sýnt fram á að hann á lögheimili á viðkomandi stað og gefið út yfirlýsingu um að hann hyggist eiga þar fasta búsetu í a.m.k. eitt ár eftir að umsókn er lögð inn.
- b) Umsækjandi um tengingu fyrir lögaðila hefur sýnt fram á að hann sé löglega skrásettur á þeim stað, þar sem óskað er eftir tengingu og gefið út yfirlýsingu um starfsemi þar í a.m.k. 1 ár eftir að umsókn er lögð inn.
- c) Umsækjandi hefur sýnt fram á að sími er nauðsynlegur á viðkomandi stað til að tryggja öryggi almennings.“

Með orðalagi kvaðarinnar í fyrstu málsgrein, um að útvega og viðhalda aðgangi að tengingu er átt við að núverandi tengingum sé viðhaldið, með viðgerðum eða eftir atvikum útskiptingu einstakra tenginga vegna bilana eða skemmda, og nýlagningu tenginga í nýjum húsbyggingum og/eða hverfum. Með þeirri útnefningu sem hér um ræðir er því ekki átt við að almenn endurnýjun á heimtaugum á viðskiptalegum grundvelli falli undir kvöðina.

Sá almenni fyrirvari er gerður í 3. mgr. að skylda alþjónustuveitanda um að útvega tengingu taki ekki til svæða þar sem ekki er gert ráð fyrir fastri búsetu, svo sem sumarbústaðasvæði eða frístundabyggð. Þó að skylda alþjónustuveitanda til að útvega tengingu við almenna fjarskiptanetið sé að meginreglu bundin við lögheimili þá útilokar það að sjálfsögðu ekki að eigendur frístundahúsa geti fengið aðgang að tengingu á þeim stöðum sem farið verður í uppbyggingu. Eigendur frístundahúsa geta hins vegar ekki gert kröfu til þess að alþjónustuveitandi, eða eftir atvikum jöfnunarsjóður alþjónustu, greiði þann kostnað sem til fellur heldur þurfa þeir að greiða allan kostnað sjálfir.

Samkvæmt núgildandi lögum skal tenging við almenna fjarskiptanetið gera notanda kleift að hringja og taka á móti innanlands- og útlandasímtölum, senda og móttaka faxsendingar og veita aðgang að almennum gagnaflutningi með að lágmarki 128 Kb/s flutningsgetu.

Ber að geta þess í þessu sambandi að koparnet Mílu er stærsta og útbreiddasta aðgangsnét landsins og það net sem allir hafa möguleika til að tengjast við. Aðgangsnét Mílu er því enn í dag eina aðgangskerfið sem er landsdekkandi.

4.1.2 Alþjónustubyrði

Í 6. mgr. 6. gr. reglugerðar um alþjónustu er kveðið á um heimild PFS við útnefningu alþjónustuveitanda að stofnunin geti ákveðið almennt viðmið um hámarkskostnað tengingar sem alþjónustuveitandi getur tekið mið af við afgreiðslu umsókna.

Í dag er staðan sú að allir landsmenn eru tengdir við almenna fjarskiptanetið annaðhvort með hinum hefðbundnu koparheimtaugum og/eða ljósleiðara. Þessi staðreynd þýðir hins vegar ekki að forsenda hafi skapast til að fella alþjónustukvöð niður með þeim rökum einum að allir notendur séu í dag tengdir við almenna talsímanetið. Helgast sú skoðun einkum af því að það liggur fyrir að þrátt fyrir að búið sé að tengja alla notendur er ekki sjálfgefið að sá er veitt hefur alþjónustu telji sig fá í öllum tilvikum tekjur upp í þann kostnað sem fyrirtækið hefur af einstökum tengingum í dreifbýli. Án kvaðar um viðhald hennar kann viðkomandi því að sjá sér hag í því að loka fyrir einstakar tengingar á allra óhagkvæmustu svæðunum. Slík hefur raunin t.d. orðið í Svíþjóð eftir að útnefning TeliaSonera, sem alþjónustuveitanda var felld úr gildi af dómstólum þar í landi.

Fjarskiptalög gera ráð fyrir því að eftir að alþjónustuskylda hefur verið lögð á sé hægt í einstökum tilvikum að veita alþjónustuhafa undanþágu frá því að þjóna einstökum notendum.

Þannig getur Póst- og fjarskiptastofnun í sérstökum tilfellum veitt þjónustuveitanda undanþágu frá alþjónustu, sbr. 2. mgr. 19. gr. Einnig er tiltekið í 4. mgr. 19. gr. að fjarskiptafyrirtæki geti neitað að veita alþjónustu, svo sem vegna fjarlægðar, kostnaðar eða annars óhagræðis. Skýra verður þó ofangreindar undantekningar með hliðsjón af því orðalagi sem fram kemur í 1. mgr. 4. gr. tilskipunar um alþjónustu nr. 2002/22/EC, en þar segir:

„Aðildarríkin skulu tryggja að a.m.k. einn rekstraraðili sinni öllum eðlilegum beiðnum um tengingu við almenna talsímanetið á föstum stað og aðgangi að talsímaþjónustu sem er öllum aðgengileg.”²

Eins og fram kemur hér að ofan er réttur til alþjónustu ekki án undantekninga, og eitt af þeim atriðum sem líta ber til er kostnaður við að veita þjónustuna.

Með ákvörðun PFS nr. 25/2007, sbr. einnig ákvörðun PFS nr. 30/2013 var m.a. kveðið á um að hámarkskostnaður sem rétt þætti að alþjónustuhafi bæri vegna nýlagningar væri kr. 650.000 (án vsk.) á hverja tengingu. Sama viðmið var sett varðandi endurnýjun á þeim tengingum sem fyrir voru. Á þessa skyldu Mílu reyndi í ákvörðun PFS nr. 9/2011, þar sem Mílu var ekki skylt að bera þann kostnað við nýlagningu tengingar, sem fór yfir 650.000. kr.

Við setningu þessarar viðmiðunarreglu var einkum horft til þess að verið var að setja viðmið sem tóku mið af lagningu og/eða viðhaldi einstakrar tengingar sem bættist við aðgangsneta sem byggt hafði verið upp á löngum tíma. Umrædd viðmið gerðu ráð fyrir því að notandi greiddi allan kostnað sem færi yfir hin skilgreindu viðmiðunarmörk, öðru nafni hámarksviðmið. Til að skapa gagnsæi og festu telur PFS mikilvægt, sér í lagi í ljósi þess að ákvörðun PFS nr. 40/2014 hefur verið felld úr gildi, að setja hámark á alþjónustubyrði og að sú upphæð skuli taka mið af kostnaðarviðmiði fyrri kvaða, þ.e. 650.000 kr. fyrir hverja heimtaug.

Alþjónustubyrðin liggur því innan marka 650.000 kr. Með tilvísun í hugtakið *ósanngjörn byrði* í orðalagi fyrirhugaðrar kvaðar er verið að vísa til þeirrar aðferðarfræði sem gildir um útreikning á framlagi til alþjónustu, en nánar er fjallað um framlög til alþjónustu og þau skilyrði sem þarf að uppfylla svo umsókn sé gild í 11. gr. reglugerðar um alþjónustu. Með þessari útfærslu kvaðarinnar er alþjónustubyrði alþjónustuveitandans ekki bundin við ákveðna fyrirfram gefna upphæð, heldur takmarkast byrðin við þá upphæð sem er innan marka *ósanngjarnrar byrði*. Enn sem fyrr segir, til tryggingar og fyrirsjáanleika fyrir alþjónustuveitandann, er þó kveðið á um tiltekið hámark byrðarinnar, þ.e. hinu 650.000 kr. þaki á hverja einstöku heimtaug. Samkvæmt þessu mun ekki reyna á útreikning á alþjónustubyrði alþjónustuveitanda nema umsókn berist um framlag úr jöfnunarsjóði eða í þeim tilvikum sem ágreiningur skapast vegna kostnaðarþátttöku af hálfu alþjónustuveitanda í einstökum framkvæmdum.

4.1.3 Framlög úr jöfnunarsjóði

Míla hefur sótt um framlag úr jöfnunarsjóði fyrir árið 2017, sbr. ákvörðun PFS nr. 8/2017, frávísun á umsókn Mílu um framlag úr jöfnunarsjóði alþjónustu. Þegar þetta er ritað hefur Míla ekki skilað inn endurnýjaðri umsókn fyrir rekstrarárið 2017, en í framhaldi af frávísun stofnunarinnar hafa átt sér stað fundir á milli PFS og Mílu varðandi næstu skref í málinu vegna mögulegs framlags til handa Mílu vegna alþjónustukostnaðar fyrirtækisins vegna ársins 2017.

² “Member States shall ensure that all reasonable request for connection at a fixed location to the public telephone network and for access to publicly available telephone services at a fixed location are met by at least one undertaking.”

Í ákvörðuninni er að finna leiðbeiningar fyrir væntanlegan alþjónustuveitanda um hvernig umsóknir um framlög úr jöfnunarsjóði eigi að vera úr garði gerðar til að hægt sé fyrir PFS að ákvarða framlag úr sjóðnum, í samræmi við lög þar um.

Jafnframt hefur Míla sótt um framlag úr jöfnunarsjóði alþjónustu fyrir rekstrarárið 2018. Sá almenni fyrirvari er gerður í hinni nýju umsókn að Míla áskilur sér rétt að skila inn endanlegum útreikningum á kostnaði fyrirtækisins vegna alþjónustu á árinu 2018, í samræmi við endanlega niðurstöðu vegna mögulegs framlags vegna ársins 2017. En fyrirtækið vinni nú að endurskoðun á þeirri umsókn.

Af hálfu Mílu liggur því ekki endanlega fyrir hver alþjónustukostnaður fyrirtækisins er af völdum þeirrar kvaðar sem hvílir á fyrirtækinu að útvega tengingu við almenna fjarskiptanetið. Tekur það bæði til umsóknar fyrirtækisins fyrir árið 2017 sem og 2018. Á þessari stundu er því ómögulegt að segja til um hvenær endanleg niðurstaða PFS gæti legið fyrir um mögulegt framlag til handa Mílu.

Að mati PFS er óheppilegt fyrir alla aðila á markaði að óvissa sé um mögulegan kostnað sem kann að falla á jöfnunarsjóð alþjónustu og þar með markaðinn í heild. Þessi óvissa ætti þó ekki að koma í veg fyrir að hægt sé að taka ákvörðun um hvort viðhalda eigi kvöðinni og/eða hversu víðtæk hún eigi að vera.

4.1.4 Landfræðileg afmörkun

Í ákvörðun PFS nr. 40/2014 sem var, líkt og fyrr segir, útfærð með töluvert breyttum hætti frá því sem verið hafði, var farin sú leið að miða útfærslu landfræðilegu kvaðarinnar á Mílu eftir því hvort annar netrekandi væri til staðar sem gæti tengt notendur við almenna fjarskiptanetið. Útfærsla kvaðarinnar, um að tryggja landsmönnum öllum aðgang að fjarskiptanetinu, miðaðist þannig við mismunandi forsendur, þ.e.a.s. hvort um væri að ræða nýlagningu, viðhald (bilanir) eða enduruppbyggingu, allt eftir því hvort á umræddu svæði ríkti samkeppni um framboð á aðgangstengingum að fjarskiptanetinu. Tilgangur þessa var sem fyrr segir að skapa jákvæðari skilyrði fyrir alþjónustuveitandann til að viðhalda og endurnýja aðgangsnét sitt. Í úrskurði úrskurðarnefndar fjarskipta- og póstmála taldi nefndin engan vafa leika á valdheimildum stofnunarinnar til að leggja alþjónustukvöð á fjarskiptafyrirtæki um að útvega notendum tengingu við almenna fjarskiptanetið um nettengipunkt. Hin fyrrnefnda takmörkun á umfangi landfræðilegrar afmörkunar var hins vegar felld úr gildi af hálfu nefndarinnar þar sem viðauki um þau svæði sem alþjónustuveitanda bæri ekki skylda til að leggja heimtaugar, var ekki birtur samhliða ákvörðuninni en nefndin taldi það verulegan annmarka á meginreglu stjórnsýsluréttar um skýrleika stjórnvaldsákvarðana. Telur PFS því ekki færa leið að takmarka landfræðilegt umfang alþjónustukvaðarinnar með þeim hætti sem gert var í fyrri ákvörðun.

Þá ber að horfa til þess að samkvæmt 1. mgr. 19. gr. fjarskiptalaga skulu allir notendur eiga rétt á alþjónustu, óháð staðsetningu, með þeirri undantekningu sem greinir í 2. og 4. mgr. laganna. Alþjónusta er því lögum samkvæmt í eðli sínu landsdekkandi. Sú spurning hvort raunveruleg þörf sé á því að alþjónustukvöð nái til landsins í heild sinni á að mati PFS enn fullan rétt á sér, sérstaklega í ljósi þess að nýir netrekendur, sem bjóða upp á tengingar við almenna fjarskiptanetið, eru starfandi víða um land. Í því sambandi þarf hins vegar að horfa til fleiri þátta en eingöngu þess hvort annar og/eða aðrir netrekendur séu til staðar, en þar vegur strjálbýli landsins og skortur á samkeppni og markaðsforsendum þungt. Áður en alþjónustukvöð er felld niður á tilteknum svæðum þarf hins vegar að vera hafið yfir allan vafa að þeir staðir yrðu í raun þjónustaðir. Því jafnvel þótt allir séu tengdir við almenna fjarskiptanetið í dag þá þarf það ekki

að þýða að viðkomandi alþjónustuveitandi telji sig hafa hag af því út frá viðskiptasjónarmiðum að viðhalda og/eða að halda áfram að bjóða upp á tengingu við almenna fjarskiptanetið. Geta hin sömu sjónarmið átt við um aðra netrekendur á tilteknum strjálbýlum svæðum. Án alþjónustuskyldu gæti viðkomandi aðili því, út frá viðskiptasjónarmiðum, hætt að veita þjónustu á allra óhagkvæmustu stöðunum með þeim afleiðingum að tilteknir notendur yrðu sambandslausir.

Með ákvörðun PFS nr. 4/2016, var Mílu gefin heimild til að sækja um takmörkun á landfræðilegu umfangi alþjónustukvaðarinnar í þeim sveitarfélögum eða svæðum þar sem byggt hefur verið upp annað aðgangsnét í fastanetinu sem standi öllum lögheimilum og vinnustöðum til boða í viðkomandi sveitarfélagi eða svæði. Á grundvelli þessarar heimildar var kvöðin felld niður í sjö sveitarfélögum, sjá nánar ákvörðun PFS nr. 11/2017.

Þann 21. júní 2017 efndi PFS til samráðs með markaðsaðilum í tengslum við endurskoðun á alþjónustuskyldum Mílu. Samráðið var einkum hugsað til þess að fá fram sjónarmið hagsmunaaðila um hversu víðtæk kvöð um alþjónustu ætti að vera, þ.e. landsdekkandi eða svæðisbundin.

Helgast það fyrst og fremst af því, að í dag eru starfandi tvö fyrirtæki, Gagnaveitan hf. og Tengir hf., sem lagt hafa ný aðgangsnét í samkeppni við Mílu. Jafnframt hafa sveitarfélög, víða um land, lagt ljósleiðaranet með eða án stuðnings fjarskiptasjóðs. Er því nú svo komið að stór hópur notenda hefur orðið val um við hvaða aðgangsnét þeir eru tengdir.

Stofnunin tók því saman nokkur almenn skilyrði sem horft yrði til við ákvörðunartöku um hvort tilefni væri til þess að aflétta alþjónustukvöð Mílu í tilteknum sveitarfélögum. Skilyrðunum var ætlað að auðvelda PFS mat á hvort markaðslegar aðstæður í tilteknu sveitarfélagi væru með þeim hætti að raunhæft framboð annars fjarskiptafyrirtækis á heimtaugum standi lögheimilum og vinnustöðum til boða, þrátt fyrir að Míla myndi mögulega hætta þjónustu, þannig að almennt aðgengi að grunneti fjarskipta væri tryggt.

Skilyrðin eru eftirfarandi:

1. *Hið staðbundna net hefur a.m.k. 90% útbreiðslu til lögheimila og vinnustaða með heilsárs atvinnustarfsemi í sveitarfélaginu.*
2. *Tengihlutfall staðfanga (lögheimili/vinnustaðir) við Mílu ehf. innan sveitarfélagsins er komið undir 50%.*
3. *Í þeim tilvikum sem Míla ehf. eða eitthvað annað fjarskiptafyrirtæki hyggist ekki útvega tengingu bjóðist öllum fyrirliggjandi og nýjum lögheimilum og vinnustöðum með heilsárs búsetu/atvinnustarfsemi í sveitarfélaginu að fá tengingu við hið staðbundna ljósleiðaranet gegn einskiptis tengigjaldi sem er ekki hærra en 350.000 kr., enda er kostnaður við lagningu heimtaugarinnar ekki umfram 1.000.000 kr.*
4. *Tölur um kostnað í lið 3. uppfærast í upphafi hvers árs í samræmi við verðlagsþróun.*

PFS tók fram að ekki væri um bindandi skilyrði að ræða heldur viðmið sem höfð skulu til viðmiðunar um ákvarðanatöku. Enn fremur var það tiltekið að það væri ekki skilyrði fyrir afléttingu alþjónustukvaðar í sveitarfélagi að öll lögheimili og vinnustaðir njóti áfram tengingar, enda hefur alþjónusta aldrei verið fortakslaus, þ.e. um hana hafa alltaf gilt viðmið um hámarkskostnað. Í dag er sá kostnaður 650.000 kr. fyrir hverja heimtaug.

Engar athugasemdir komu fram í samráði PFS sem breyttu þeirri nálgun sem stofnunin kynnti í umræddu samráði, sjá nánar samantekt athugasemda, sem birt voru 18. ágúst 2017.³

Með hliðsjón af framangreindu er ráðgert að útnefningin nái til landsins í heild sinni, með eftirfarandi landfræðilegum undantekningum:

1. Þau sveitarfélög sem fjallað var um í ákvörðun PFS nr. 11/2017, eru undanskilin.⁴
2. Ef aðstæður eru orðnar með þeim hætti að það eigi undir hin almennu skilyrði sem vikið er að hér að ofan þá séu forsendur kvaðarinnar ekki lengur til staðar. Undir þeim kringumstæðum sé Mílu heimilt að tilkynna PFS að félagið beri ekki lengur alþjónustukvöð í viðkomandi sveitarfélagi. Geri PFS ekki athugasemd við slíka tilkynningu innan tveggja mánaða telst niðurfelling alþjónustukvaðar samkvæmt henni hafa verið samþykkt.

4.1.5 Útnefningartímabil

Lög um fjarskipti nr. 81/2003, gefa engar leiðbeiningar um til hve langs tíma á að útnefna alþjónustuveitanda. Við útgáfu rekstrarleyfis Landsíma Íslands hf., þann 30. júlí 1998 var miðað við 10 ár, óháð tegund alþjónustu. Þá miðaði PFS í ákvörðun sinni nr. 25/2007 að útnefningartímabilið yrði 5 ár með mögulegri framlengingu um eitt ár. Við ákvörðun PFS nr. 30/2013 var miðað við að núgildandi alþjónustukvaðir Mílu myndu gilda til 31. júní 2014, með mögulegri framlengingu til 31. desember 2014. Hinn stutti gildistími tók mið af þeirri heildarendurskoðun alþjónustukvaðar um aðgang að tengingu við almenna fjarskiptanetið, sem PFS tilkynnti að færi fram á árinu 2014. Þá kvað ákvörðun PFS nr. 40/2014, sem felld hefur verið úr gildi, á um að útnefningartímabilið skyldi taka mið af fjögurra ára gildistíma framkvæmdaáætlunar Alþingis þ.e til ársins 2018, með mögulegri framlengingu um allt að tvö ár.

Eins og vikið er að hér að ofan fór fram sérstakt samráð sumarið 2017 um almenn skilyrði, sem horfa skyldi til við mat á því hvort forsendur séu til að fella alþjónustuskyldu niður og þar með landfræðilega afmörkun á umfangi alþjónustukvaðar. Markmiðið með skilyrðunum er m.a. að tryggja það að kvöð um alþjónustu gildi aðeins þar sem hennar er þörf og þar með að takmarka landfræðilegt umfang skyldunnar eftir því sem kostur er. Ef skilyrðin eru til staðar er gert ráð fyrir því að kvöð um alþjónustu falli sjálfkrafa niður í því sveitarfélagi.

Af þessu leiðir að ekki er ástæða til að endurskoða útnefninguna eins oft og hefur verið gert á undanförunum árum, enda innbyggt í útnefninguna að kvöðin á aðeins að vera gild á þeim svæðum þar sem markaðsaðstæður eru með þeim hætti, að inngríp PFS, er nauðsynlegt til að tryggja notendum þá lágmarkspjónustu, sem talin verður þörf fyrir á markaðnum á hverjum tíma.

³ <https://www.pfs.is/um-pfs/frettir/frett/2017/08/18/Vidmid-um-landfraedilegt-umfang-althjonustu-i-fjarskiptum-Nidurstada-samrads/>

⁴ https://www.pfs.is/library/Skrar/akv.-og-urskurdir/akvardanir-PFS/Akv_PFS_nr.11_2017_Afmorkun-a-althjonustuskyldu-Milu.pdf

Sá fyrirvari verður þó gerður að ef breyting verður á fjarskiptalögum í tengslum við útfærslu á alþjónustu þá kann að vera ástæða til að endurskoða útnefninguna með hliðsjón af hinu breyta lagaumhverfi. Í þessu sambandi er vísað til tillögu að frumvarp til breytinga á alþjónustu sem samgönguráðuneytið efndi til samráðs um fyrr á árinu.

Það er ljóst að útfærsla kvaðarinnar gefur svigrúm til að láta gildistíma útnefningar vara nokkuð lengur en ákveðið var í síðustu útnefningum, enda afmarkast umfang kvaðarinnar eingöngu við þau sveitarfélög þar sem ekki eru fyrir hendi forsendur til að aflétta kvöðinni, samkvæmt tilteknum skilyrðum sem um það gilda. Á hinn bóginn er ljóst að að uppi eru áform um að breyta lagaumhverfi alþjónustu, sbr. þær tillögur sem samgönguráðuneytið hefur lagt fram. Þá ber einnig að horfa til þess að Síminn hf. hefur tilkynnt um fyrirætlanir að leggja niður PSTN kerfið (rásaskipta talsímakerfið) í áföngum til ársins 2020 og taka þess í stað upp netsímakerfi (VoIP). Líklegt að slík tækniuppfærsla geti haft áhrif á þjónustuframboð til tiltekinna notenda sem að óbreyttu myndu verða af þjónustuþáttum innan alþjónustu sem þeir búa nú við. Að mati PFS er viðbúið að endurskoða þurfi bæði forsendur og inntak alþjónustu við þær aðstæður.

Með hliðsjón af framangreindu telur PFS rétt að ákvarða útnefningartímabil eingöngu til meðallangs tíma og meta markaðslegar aðstæður og forsendur áframhaldandi alþjónustuútnefningar á árinu 2020, þegar niðurlagningu PTSN kerfisins verður lokið eða lengra komið en í dag. Samkvæmt þessu er fyrirhuguð alþjónustukvöð í gildi til 31. desember 2020, en að heimilt sé að framlengja henni með tilkynningu til alþjónustuveitanda um tvö ár eða til 31. desember 2022.

4.1.6 Spurningar

Spurning 4

Er nauðsynlegt að leggja kvöð á Mílu um tengingu við fastanetið til að tryggja aðgang landsmanna að talsímaþjónustu og lágmarks gagnaflutningsþjónustu?

Spurning 5

Er rétt að láta alþjónustukvöðina ná til landsins í heild sinni? Ef ekki, hvaða fyrirkomulag á að gilda um takmörkun á landfræðilegu umfangi alþjónustukvaðarinnar?

Spurning 6

Er útfærsla alþjónustukvaðarinnar sem lýst er hér að framan í kafla 4 með þeim hætti að hún nái markmiði sínu?

Spurning 7

Ef svo er ekki, með hvaða hætti á að breyta útfærslu alþjónustukvaðarinnar svo hún nái markmiði sínu?

Spurning 8

Ertu sammála því mati PFS að útnefningin sé til þriggja ára, með mögulegri framlengingu um tvö ár, með þeim fyrirvara ef breyting verður á núverandi lagaumhverfi?

5 Drög að breytingum á lögum um fjarskipti er varða alþjónustu

Samgöngu- og sveitarstjórnarráðuneytið kynnti fyrr á þessu ári til umsagnar drög að breytingu á lögum um fjarskipti, nr. 81/2003, að því er varðar alþjónustu á sviði fjarskipta. Ráðuneytið stefnir að framlagningu frumvarpsins við fyrsta tækifæri.⁵

Í drögunum kemur m.a. fram að inntak alþjónustu í gildandi lögum endurspeglar ekki þá lágmarks fjarskiptaþjónustu sem eðlilegt er að notendum standi til boða miðað við núverandi tækni. Eigi þetta fyrst og fremst við um gagnaflutningsþjónustu innan alþjónustu en sá gagnaflutningshraði sem skilgreindur er í lögum mætir ekki lágmarkspörfum notenda fyrir internetþjónustu í dag. Jafnframt er þess getið að með tækniframförum í fjarskiptum á síðustu árum hafi opnast möguleikar á því að veita alþjónustu eftir fleiri tæknilegum leiðum en með tengingu við grunnnet fjarskipta. Í sumum tilfellum gætu slíkar tæknilausnir, t.d. farnetsþjónusta, verið aðgengilegri og hagkvæmari kostur en fastanetstengingar og skilað viðunandi þjónustu, sérstaklega ef um er að ræða lögheimili og/eða vinnustaði sem eru tengd koparheimtaug og eru nokkuð fjarri símsstöð eða götuskáp. Í drögunum er því bent á, m.t.t. hagkvæmni og skilvirkni, að felld verði niður það skilyrði fjarskiptalaga sem bindur alþjónustu við fastanetstækni. Með breytingunni yrði alþjónusta ekki bundin við tiltekna tækni og því hægt að meta það svæðisbundið í hverju tilviki fyrir sig hvernig er hagkvæmast að veita alþjónustu. Slík breyting væri auk þess til þess fallin að draga úr þeim kvöðum sem í dag hvíla á útefndum alþjónustuveitanda, þ.e. Mílu ehf., um að þurfa að útvega lögheimilum og vinnustöðum fastanetstengingu þrátt fyrir að aðrir jafngóðir tæknilegir valkostir standi til boða. Hugmyndin er því sú að aflétta alþjónustukvöð á svæðum þar sem réttar forsendur eru fyrir hendi þ.a. alþjónustuútnefning verði einungis til þrautarvara.

⁵ <https://www.stjornarradid.is/efst-a-baugi/frettir/stok-frett/2017/08/15/Til-umsagnar-drog-ad-breytingu-a-logum-um-fjarskipti-er-varda-althjonustu-/>

Spurning 9

Ertu sammála þeim efnisatriðum sem vikið er að hér að ofan úr þeim drögum að breytingu á fjarskiptalögum sem kynnt voru á vef ráðuneytisins?

Spurning 10

Eru einhverjar aðrar breytingar á alþjónustu, innan þeirra marka sem tilskipanir ESB leyfa, sem hagsmunaaðilar telja að skuli gera á næstunni?

6 Leiðbeiningar og samráðsfrestur

6.1 Umsagnir umsagnaraðila

Póst- og fjarskiptastofnun fer fram á að umsagnaraðilar skipti umsögn sinni í tvennt. Annars vegar í almennan hluta þar sem fram komi almennar athugasemdir ef einhverjar eru og hins vegar sérstakan hluta þar sem spurningum nr. 1-8, er fram koma í samráðaskjalinu, er svarað í tölusettri röð.

6.2 Birting umsagna

Stofnunin vill upplýsa umsagnaraðila um að Póst- og fjarskiptastofnun hyggst birta umsagnir umsagnaraðila á heimasíðu stofnunarinnar að loknu samráði að því undanskildu að bent sé á tiltekin atriði í umsögn sem farið er fram á trúnað um sbr. 9. gr. upplýsingalaga nr. 140/2012 en sú beiðni skal vera rökstudd.

6.3 Frestur til samráðs

Frestur til þess að skila inn athugasemdum við umræðuskjal þetta er til og með **8 desember n.k.** Senda skal athugasemdir með almennum pósti og/eða í tölvupósti á fridrik@pfs.is